

Sygn. akt IX W 322/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant –stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 19/05/2016r., 11/07/2016r., 08/08/2016r., 19/09/2016r., 06/10/2016r., 08/11/2016r., 06/12/2016r., sprawy

N. K. (1)

s. L. i Z. z domu (...)

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 19.11.2015r. około godziny 16:22 w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki H. (...) o nr rej (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem m-ki D. o nr rej (...) doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **N. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy art. 86 § 1 kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 300zł(trzysta)złoty**ch;

II. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. K. (1) jest magistrem (...), prowadzi działalność gospodarczą, nie wskazał wysokości dochodów. Jest żonaty, na utrzymaniu ma jedno dziecko. Był uprzednio karany.

(dane osobopoznawcze: k. 56, dane o karalności k.31-31verte,40)

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016r. uznał obwinionego N. K. (1) za winnego tego, że w dniu 19.11.2015r. około godziny 16:22 w O. na ul. (...), kierując pojazdem m-ki H. (...) o nr rej (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu

pojazdem m-ki D. o nr rej (...) ,doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdów czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym , tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to skazał go na karę grzywny w wymiarze 300złoty.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika, że w dniu 19 listopada 2015r. ok. godziny 16:22 w O., obwiniony N. K. (1) kierował samochodem marki H. (...) o nr rej (...) .Poruszał się prawym pasem ruchu ulicy (...) w kierunku ul. (...) .Podczas ,gdy lewym psem ruchu poruszał się pojazd m-ki D. o nr rej (...), kierowany przez D. P. (1). Bezpośrednio przed tym pojazdem znajdował pojazd m-ki M.. .Ruch pojazdów na obydwu pasach ruchu był wzmożony, jednocześnie spowolniony . Jadący przed pojazdem m-ki D. , kierujący pojazdem m-ki M., rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu z lewego na prawy , ustawiając się skośnie w prawo. Manewr ten został zarejestrowany na kamerze umieszczonej w kabinie pojazdu m-ki D.. Pojazdy cały czas przemieszczały się .W pewnym momencie pojazd D. spowolnił .W tym czasie obwiniony M. K. jadący pojazdem m-ki H. zaczął zmieniać pas ruchu z prawego na lewy , jadąc skośnie w kierunku pasa lewego , na którym ruszył pojazd m-ki D., nie widząc pojazdu obwinionego. Kierujący H. zajmował częściowo lewy i prawy pas ruchu., gdy doszło do kolizji ..Gdy D. ruszył ,przednim prawym narożnikiem nadwozia zderzył się z lewym przednim błotnikiem pojazdu H.. Pojazd m-ki D. w całości znajdował się na swoim pasie ruchu , podczas , gdy pojazd obwinionego m-ki H. pod ukosem, znajdował się na obu pasach ruchu. Kierujący pojazdem m-ki D. wezwał Policję .

. Warunki drogowe były dobre, widoczność dobra ,duże natężenie ruchu. , prosty odcinek drogi w terenie zabudowanym ,dopuszczalna prędkość 50km/h., noc, nawierzchnia asfaltowa mokra.

Zdarzenie to zostało zarejestrowane na kamerze z pojazdu m-ki D..

Na miejsce kolizji wezwany został patrol Policji .gdzie przybyli funkcjonariusze M. O. i K. W.. Dokonali rozpytania kierujących, oględzin miejsca zdarzenia i sporządzili szkic sytuacyjny .Zatrzymali obwinionemu prawo jazdy, z uwagi na stworzenie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

W ich obecności , obwiniony M. K., nie poczuwał się do winy . Twierdził , że w chwili kolizji stał. Po obejrzeniu nagrania z kamery w D. ,zmienił zdanie , co do tej okoliczności, przy czym nadal twierdził , że miał pierwszeństwo, ponieważ znajdował się z prawej strony D..

W następstwie zderzenia w pojeździe marki H. (...) o nr rej (...) ujawniono następujące uszkodzenia: wgnieciony lewy przedni błotnik, zarysowany przedni zderzak z lewej strony i uszkodzone ogumienie koła przedniego z lewej strony.

W pojeździe marki D. o nr rej (...) ujawniono zarysowany narożnik przedniego zderzaka z prawej strony. Więcej śladów mających związek z w/w kolizją nie ujawniono.

Do zdarzenia doszło na drodze o dwóch jezdniach jednokierunkowych o nawierzchni asfaltowej, na prostym odcinku drogi gdzie dopuszczalna prędkość wynosi 50 km/h.

(dowód: notatka urzędowa: k. 1-1v,30 protokół stanu trzeźwości k.3.4,protokół oględzin k. 5, k. 6, ; szkic miejsca zdarzenia k. 2,postanowienie k.9, Płyta(...) k. 37, protokół odtworzenia utrwalonych zapisów k. 28-29;dane o karalności –wydruk z bazy K. k.31-31v,k.40 wyjaśnienia obwinionego N. K. k.56-57v k. 34-34v; odczytane zeznania świadka: D. P. (1) k.13-14,funkcjonariuszy Policji M. O. k. 68-69, K. W. k. 69,opinia biegłego k.140-149, zeznania biegłego k.159-160))

Obwiniony N. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Z wyjaśnień obwinionego wynika , że od dłuższego czasu miał włączony kierunkowskaz i oczekiwał na zmianę pasa ruchu. Potraktował jako przyzwolenie na zmianę pasa ruchu , sytuację ,kiedy inny pojazd, jadący bezpośrednio przez D. ,zmienił pas ruchu i powstała wolna przestrzeń , której kierujący D. nie wykorzystał .

W tych okolicznościach obwiniony ocenił, że ma przyzwolenie na wjazd w to właśnie miejsce, przed pojazd m-ki D.. Obwiniony oczekiwał, że to kierowca pojazdu D. uniknie zderzenia i zatrzyma swój pojazd, gdy obwiniony podczas wjazdu na lewy pas znajdował pół metra od pojazdu ciężarowego i użył ostrzegawczo klaksonu.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego, stanowią przyjętą przez obwinionego linię obrony i zmiierzają do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Przeczą im dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności zapis zdarzenia na płycie (...) z kamery w kabinie pojazdu m-ki D. oraz zeznania pokrzywdzonego D. P. –kierowcy z pojazdu m-ki D. oraz zeznania funkcjonariuszy Policji. Sąd podzielił zeznania w/w świadków. Nie są oni bowiem w żaden sposób zainteresowani bezpodstawnym obciążeniem obwinionego. Uznał za wiarygodną dokumentację załączoną do akt niniejszej sprawy.

Z relacji funkcjonariuszy Policji wynika, że w chwili kolizji obwiniony oraz kierujący pojazdem m-ki D. byli w ruchu. W przypadku pojazdu m-ki D., był moment, że na chwilę zatrzymał się z uwagi na spowolnienie ruchu. Zakwestionowali podnoszoną przez obwinionego okoliczność, że obwiniony stał w chwili kolizji. Przeczy temu nagranie z rejestratora z kabiny pojazdu m-ki D..

Obwiniony w obecności funkcjonariuszy podnosił, że to on korzystał z prawa pierwszeństwa przejazdu, bo miał włączony kierunkowskaz. Kwestionował też, że swoim sposobem jazdy spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Sąd, nie podzielił również argumentacji obwinionego, że funkcjonariusze Policji, obsługujący zdarzenie interpretowali fakty w sposób powierzchowny. To interpretacja obwinionego jest dowolną, o czym świadczą czynniki następcze. Obwiniony wjechał tuż przed pojazd m-ki D., lewym przednim narożnikiem pojazdu. Pozostała część jego pojazdu znajdowała się na pasie prawym. W tym czasie ruszył również pojazd m-ki D. .

Za wiarygodne uznał również zeznania pokrzywdzonego D. P. (1) odczytane na rozprawie, które są logiczne i tworzą komplementarną całość z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Mając na względzie relacje świadków, wyjaśnienia obwinionego, skutki w postaci umiejscowionych uszkodzeń pojazdów a także załączone do akt sprawy nagranie z pojazdu m-ki D. należało przyjąć, iż wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona.

Ponadto w sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego W. R., którego opinię Sąd uznał za rzeczową i jasną.

Z analizy przeprowadzonej przez biegłego wynika, że to obwiniony N. K. (1), kierujący pojazdem m-ki H. (...) wjechał na lewy pas ruchu bezpośrednio przed jadący pojazd m-ki D., wymuszając tym samym pierwszeństwo. Biegły nie dopatrywał się, po analizie materiału dowodowego sporządzonego w przedmiotowej sprawie, w tym nagrania z kamery D., by zachowanie kierującego pojazdem ciężarowym, dawało podstawę do uznania jego przyczynienia się do zaistniałej kolizji. Nie miał on również możliwości podjęcia skutecznych działań, w reakcji na pozaprawne zachowanie obwinionego. Okoliczności te biegły potwierdził w trakcie przesłuchania na rozprawie.

Reasumując, strona przedmiotowa wykroczenia określonego w art. 86 § 1 kw obejmuje bowiem czyn polegający na niezachowaniu należytej ostrożności powodującej zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Chodzi o zachowanie ostrożności przez uczestnika ruchu lub inną osobę naruszającą w związku ze swoimi czynnościami tę zasadę.

Zasada ostrożności w ruchu drogowym ma szerokie znaczenie i może się odnosić do różnych sytuacji. Zasady ruchu formalnie określone są ustawą ale ostrożność korzystania z dróg nadaje regułom ustawowym pełną wartość wraz z doświadczeniem życiowym użytkownika drogi.

Bezpieczeństwo ruchu wymaga przestrzegania wszystkich sformalizowanych zasad a także ostrożności wynikającej z konkretnej sytuacji.

Pomocna jest tu zasada ograniczonego zaufania, która podpowiada zachowanie szczególnej ostrożności, w różnych sytuacjach, nie tylko formalnego przestrzegania reguł ruchu i oznakowania drogi. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do postępowania uważnego, przezornego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze.

Zgodnie z art. 22 ust. 4 ustawy prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności.

” Kierujący pojazdem , zmieniając zajmowany pas ruchu jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi , jadącemu po pasie ruchu , na który zamierza wjechać oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony”.

Zdaniem Sądu obwiniony uchybił w/w regule. Niezasadnie oczekiwał , że zostanie „wpuszczony” na pas przez innego uczestnika ruchu, bo miał sygnalizować wcześniej kierunkowskazem taki zamiar. Jest to niewystarczające, by sprostać regule zachowania szczególnej ostrożności. W niektórych sytuacjach ustawa wymaga ostrożności szczególnej, a więc większej niż zwykle wymagania. Dotyczy to przedmiotowej sytuacji, podczas zmiany pasa ruchu.

Szczególność ostrożności to „ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestników ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie”

Szczególność ostrożności polega m.in. na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Obwiniony N. K. (1) nie zachował szczególnej ostrożności, nie obserwował we właściwy sposób zachowania innych uczestników ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu dla pojazdu m-ki D. , który poruszał się pasem ruchu , na który obwiniony próbował wjechać .

Obwiniony N. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 kw, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra oraz uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia drogowe.

Obwiniony N. K. swym zachowaniem naruszył dobro w postaci bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jest to dobro o szczególnie ważnym charakterze.

Ruch drogowy sam w sobie powoduje duże zagrożenie, które może być jednak zmniejszone poprzez stosowanie wypracowanych przez praktykę reguł ostrożności.

Sąd mając na względzie powyższe okoliczności wymierzył obwinionemu N. K. (1) karę grzywny w kwocie 300 złotych. Uznał wyżej wymienioną karę grzywny za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczenia oraz jego zawinienia.

W ocenie Sądu spełni też ona swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, zmotywuje obwinionego do zachowania większej ostrożności na drodze.

Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania i opłaty.